Vă prezentăm:

Asociaţia teritorială Ceahlăul-Piatra Neamţ

Pînă nu de mult activitatea sportivă din orașul Piatra Neamţ se desfășura într-un complet anonimat. Doar existenţa cîtorva echipe de fotbal amintea din cînd în cînd cititorilor obișnuiţi ai rubricilor sportive că la Piatra se face totuși sport. Cele cîteva asociaţii nu aveau o bază materială solidă, iar puţinul care exista era fărămiţat și el din cauza unor „rivalităţi" ce datau de mai multă vreme. Fotbalul, și acesta destul de slab, constituia singura preocupare a consiliilor asociaţiilor sportive Hîrtia, Relon, Reconstrucţia și Victoria. In acest timp, tinerii talentaţi în diferite ramuri sportive erau împrăștiaţi prin mai multe asociaţii unde posibilităţile de a practica sportul preferat erau din cele mai reduse.

„Cum să ieșim din acest impas?" s-au întrebat în repetate rînduri activiștii sportivi din Piatra Neamţ. S-au încercat timid unele comasări de asociaţii: Hîrtia cu Rapid, apoi Hîrtia cu Relon etc. și rezultatele bune au început să se întrevadă. După un timp însă ideea a fost abandonată, revenindu-se la vechea formă. Se vede treaba că nu era îndeajuns de coaptă pentru a fi dusă pînă la capăt „Acest lucru — ne spunea tovarășul Marcel Vais, directorul întreprinderii „Comuna din Paris" și președintele asociaţiei sportive teritoriale Ceahlăul — a fost posibil numai în urma unei analize temeinice iniţiată de Comitetul orășenesc P.M.R. la care au luat parte toţi sportivii și activiștii sportivi din oraș. Un comitet de iniţiativă alcătuit din tovarăși cu munci de răspundere din oraș și din președinţii asociaţiilor sportive a primit sarcina să studieze și apoi să propună forma organizatorică corespunzătoare condiţiilor existente la Piatra Neamţ. Așa s-a ajuns la înfiinţarea asociaţiei teritoriale Ceahlăul.

UN... START BUN

Poate că nu era rău dacă evenimentul ar fi fost marcat și de înfiinţarea unui jurnal de zi al asociaţiei teritoriale Ceahlăul. Multe file ar fi acum pline cu lucruri interesante pe care entuziaștii activiști ai asociaţiei teritoriale le-au înfăptuit numai în cîteva luni de la constituire. O discuţie în legătură cu activitatea asociaţiei Ceahlăul făcută cu tovarășul Marcel Vais suplinește însă jurnalul de zi.

La asociaţia teritorială Ceahlăul au aderat pînă acum asociaţiile sportive Hîrtia, Relonul, Rapid, Unirea, Metalul, Intr. Forestieră, Flamura roșie și O.C.L. din Piatra Neamţ. Consiliul asociaţiei, a cărui funcţionare a fost aprobată cu titlu de experienţă de către Consiliul General U.C.F.S., este format din 15 membri, tovarăși cu munci de răspundere, în cazul de faţă entuziaști susţinători ai activităţii sportive și din președinţii asociaţiilor aderente. Munca de coordonare a consiliului revine unui birou, în componenţa căruia intră președintele, doi vicepreședinţi și un secretar.

Incă de la început consiliul asociaţiei teritoriale Ceahlăul a pornit serios și cu multă tragere de inimă la treabă. Cele două obiective principale: sportul de masă care se realizează în cadrul asociaţiilor aderente și sportul de performanţă, coordonat cu multă grijă de consiliul asociaţiei teritoriale, constituie preocuparea de seamă pentru toţi cei 15 membri aleși. Ca urmare a unificării, baza materială s-a întărit considerabil (un stadion de toată frumuseţea cu posibilităţi de a fi transformat într-un mare complex sportiv, un teren de volei, o arenă de popice, cantităţi masive de echipament și material precum și fonduri, a căror centralizare și chibzuită gospodărire asigură desfășurarea unei rodnice activităţi). De asemenea, cadrele tehnice obștești și salariate sînt mult mai bine folosite acum, ele contribuind la dezvoltarea întregii activităţi a asociaţiei teritoriale.

LA UNISON..

Nu e de loc o treabă ușoară să înmănunchezi o activitate care înainte se ducea disparat în opt asociaţii sportive. Pentru acest lucru sînt necesare temeinice cunoștinţe, un dezvoltat spirit organizatoric și, mai ales, multă dragoste pentru lucrul pe care te-ai apucat să-l faci. După cum am observat, membrii consiliului asociaţiei teritoriale Ceahlăul din Piatra Neamţ întrunesc aceste calităţi. Și totuși — așa după cum îmi mărturiseau ei înșiși — activiștii consiliului raional U.C.F.S. au vegheat o vreme cu inima strînsă munca consiliului asociaţiei teritoriale. „Dacă se vor ocupa numai de sportul de performanţă sau mai bine zis vor fi preocupaţi de obţinerea unor rezultate imediate și vor neglija baza de masă înseamnă că experimentarea a căzut. Elementele susceptibile de selecţionare se află acum doar în asociaţiile aderente", se gîndeau necontenit tovarășii de la consiliul raional U.C.F.S. „După cum nu-i bine — își spuneau ei iar — dacă consiliul asociaţiei teritoriale se va rezuma numai la o activitate de masă, acţionînd lent și fără curaj în promovarea sportului de performanţă. Atunci înseamnă că vom sta la fel ca înainte cu sportul din Piatra...".

Munca conștiincioasă a inimoșilor activiști ai consiliului asociaţiei teritoriale Ceahlăul a spulberat temerile tovarășilor de la U.C.F.S. Și iată cum au făcut.

După o matură chibzuinţă, ţinînd seama și de situaţia reală de pe teren, consiliul asociaţiei teritoriale a hotărît funcţionarea a șapte secţii pe ramură de sport: atletism, box, ciclism, fotbal, rugbi, popice și șah. Unele dintre acestea, cum sînt boxul, rugbiul și șahul au înscrise pe „actul de naștere" aceeași dată ca și asociaţia teritorială. Toate își recrutează elementele necesare din masa de sportivi existentă în asociaţiile aderente. Și pentru a asigura o mai strînsă legătură între sportul de masă și cel de performanţă consiliul asociaţiei teritoriale a hotărît, ţinînd seama de tradiţie și de baza materială creată, fiinţarea secţiilor în cadrul asociaţiilor aderente. De pildă, asociaţia sportivă Hîrtia răspunde de secţiile de ciclism, fotbal și popice, I.M.S. Ceahlăul de box, O.C.L. de șah ș.a.m.d. Membrii consiliului asociaţiei teritoriale au și ei la rîndul lor în răspundere activitatea acestor secţii. Mai mult chiar, unii dintre ei sînt în același timp și președinţii secţiilor pe ramură de sport de care răspund, cum este cazul la box (tovarășul Ștefan Petrușca, directorul I.M.S. Ceahlăul) la șah (tov. Constantin Marus directorul O.C.L.) sau la ciclism (tov. inginer Burculeţ). Secţiile respective sînt administrate de către asociaţiile aderente în cadrul cărora activează, consiliului teritorial revenindu-i sarcina de îndrumare și coordonare. Solidar cu consiliile asociaţiilor aderente, consiliul teritorial poartă răspunderea în faţa membrilor U.C.F.S. și a membrilor susţinători (pînă acum peste 2000 la număr cu cotizaţia la zi) cu privire la dezvoltarea întregii activităţi sportive. De aceea, consiliul asociaţiei teritoriale Ceahlăul a luat pînă acum cele mai eficiente măsuri pentru sprijinirea activităţii sportive de masă din cadrul asociaţiilor aderente prin instructorii și antrenorii de care dispun, baze sportive, echipament și material sportiv etc. Așadar, sportul de masă și cel de performanţă sînt la unison la A.S.T. Ceahlăul...

— „Dar fondurile cum sînt repartizate?" se vor întreba unii. Să-l lăsăm pe președinte să ne răspundă.

— „Bugetul asociaţiei teritoriale este defalcat pe capitole, în concordanţă cu obiectivele ce le urmărim. Veniturile asociaţiei teritoriale provenite din cotizaţii de la membrii susţinători, manifestaţii cultural-sportive și contribuţia asociaţiilor se întorc într-o formă dirijată tot la asociaţiile aderente prin susţinerea sportului de masă și de performanţă".

REZULTATUL...

Sportul de performanţă din Piatra Neamţ a făcut primii pași. Munca entuziastă și conștiincioasă a sportivilor, instructorilor și activiștilor sportivi a dat roade. Secţia de atletism are oameni de nădejde în Dumitru Crișmaru, Dan Valentin, C. Roșca și Nicoleta Crișmaru, cei mai buni din faza pe regiune a campionatului republican. Boxul și el fără tradiţie în Piatra Neamţ a „prins" teribil și își pune justificate speranţe în juniorul Mircea Dringu ajuns pînă în finalele campionatului republican și în alţi patru boxeri ce au ajuns pînă la zonă. De asemenea, ciclismul. Echipa Ceahlăul a ocupat locul II în circuitul regiunii Bacău, o competiţie foarte reușită și cu o participare valoroasă și locul VII pe echipe în campionatul republican de semifond. Harnicul antrenor Turineli are satisfacţia de a fi pregătit un alergător de nădejde. E vorba de I. Mitroi, pentru lotul republican de tineret. Fotbalul este și el în progres acum. Echipa Ceahlăul a promovat de curînd în categoria B. Rugbiul, sport altă dată necunoscut la Piatra face acum, sub conducerea entuziastului dr. Costescu, pași siguri spre performanţă. Șahul își are și el campioni regionali și reprezentanţi în sferturile de finală ale campionatului republican. Sînt doar cîteva rezultate spicuite din bogata activitate ce o desfășoară în prezent asociaţia teritorială Ceahlăul. Iată ce se poate face cînd se unesc forţele, cînd se muncește cu tragere de inimă.

OCTAVIAN GINGU

DIN VIAŢA ORGANIZAŢIEI NOASTRE

Carnet de reporter

CULOARUL ȘASE...

Ploaia continua să cadă în picături mari și repezi. Cei cîţiva puști cu care împărţeam adăpostul de la intrarea parcului sportiv „Babeș-Bolyai", stăteau tăcuţi și priveau cu interes autobuzele ce veneau din Cluj. Cînd cobora din mașină vreun băieţaș, îl strigau, acesta făcea o adevărată cursă prin ploaie, apoi se alătura grupului. Erau vreo 9 la număr, purtau toţi pelerine de ploaie și se foiau nerăbdători, de colo, pînă colo. Ba unul dintre ei ca să-și alunge plictiseala, scoase dintr-o plasă o minge de fotbal și începu s-o bată cu mîna de pămînt.

— Mai așteptăm încă cinci minute — propuse o „pelerină". Și dacă nu vine, plecăm.

— Pe ploaia asta, oricum, nu vă puteţi duce acasă — am intervenit.

— Păi, nici nu ne ducem acasă — îmi răspunde un prichindel. Avem antrenament !...

— Cu atît mai mult — am continuat. Pe o astfel de vreme nici fotbaliștii mari nu se antrenează.

— Fotbaliștii, poate... Atleţii însă ?...

— Adică, vreţi să spuneţi că voi...

— Dacă scoatem 5,3 pe 30 de metri, e bine ?

— Mai mult decît bine ! Intrebarea e, cîţi dintre voi ?

— Aproape toţi : Ionuţ, Șerban, Andrei...

— Te pomenești că și cel care bate mingea scoate tot atît ?

— Nu, Mircea merge 5,4.

— Mă miram și eu. Cred că poate face o cursă pe... sub garduri, vorba aceea, cu fruntea sus... Cînd intră la școală ?

— Sînt în clasa a doua, tovarășe — sare ca ars Mircea. Apoi, după o pauză :

— Dacă nu credeţi, întrebaţi-mă ceva...

— Să-l întrebăm ?

— Invaţă bine, vă spun eu — mă asigură un pionier. Anul acesta a luat premiul întîi.

— Premiul întîi ?

— Nu uitaţi că sîntem atleţi ! — interveni o chică roșcovană.

— Atleţi, atleţi, dar notele sînt note. Ce, există vreo regulă că dacă ești atlet trebuie să fii și premiant ?

— La noi există. Iar dacă vreţi amănunte, aflaţi că toţi avem medii numai de zece.

— Intrebaţi-ne ceva — insistă din nou Mircea.

— Ei, nu, voi mă faceţi chiar să vă întreb. Staţi o clipă să mă gîndesc. Așa... La gramatică, de pildă... Adică, nu. M-am răzgîndit, din moment ce spuneţi că la învăţătură sînteţi tari. Uite, o întrebare din atletism : „Cine este recordmanul ţării noastre la proba de 100 m ?"

Un rîs în cascade zgudui cele nouă pelerine. Cînd se mai potoli, unul dintre băieţi îmi răspunse :

— Păi, cine altul decît antrenorul nostru ?... Maestrul emerit al sportului Ion Moina...

★

Ploaia a încetat. Pe terenul de atletism, sportivii de la clubul Știinţa Cluj au început antrenamentul. Pista e din ce în ce mai solicitată, însă culoarul șase e respectat : lucrează maestrul emerit al sportului Ion Moina cu grupa sa de atleţi.... Lecţia de luarea startului a început cu o ușoară încălzire, iar acum copiii se pregătesc să-și dispute întîietatea pe cei 30 de metri. O pocnitură din palme și Șerban Rădulescu, Decebal Băbaru, Dănuţ și Ionuţ Moina au ţîșnit. Urmează seria a doua, apoi a treia din care face parte și Mircea.

Cursa e destul de spectaculoasă, iar ca orice atlet care trece primul linia de sosire, Mircea ridică braţele sus. Și nu le lasă jos decît după ce am înţeles semnificaţia celor cinci degete ridicate la o mînă și trei la cealaltă. Ei, da cu „5,3" a intrat și el în rîndul celorlalţi atleţi !... Acum dacă mai insistă să-l „întreb ceva", mă dau bătut !...

V. TOFAN

O zi în tabăra de pionieri „Izvoare"

Inainte de meci nu strică o analiză în colectiv a jocului. Și ea este cu atît mai plăcută cu cît se face în mijlocul unei poieniţe pline cu flori.
Foto: H. Nandi

(Urmare din pag. 1)

perioare de pionieri. Apoi, drapelul patriei dragi se ridică încet, încet, în timp ce din zeci de piepturi tinere răsună cîntec pionieresc.

ZIUA BUNA... INCEPE CU GIMNASTICA

Un fluier scurt și larma voioasă a curţii se topește ca prin farmec. Așa-i rînduiala în tabără: ca să fie bună, ziua trebuie să înceapă cu gimnastică de înviorare. Ce poate fi mai sănătos, mai reconfortant decît să faci exerciţii fizice în aerul proaspăt, înmiresmat de ozonul a mii de brazi? Mișcările sînt executate cu precizie, rar dacă vreunul greșește.

Bineînţeles că după exerciţiile de înviorare trebuie neapărat să urmeze... masa de dimineaţă. Drumul spre sălile de mese se face în pas alergător. Voinicii ăștia, între 7 și 14 ani, au o poftă teribilă de mîncare, de care însă nu se teme bucătăreasa taberei. Laptele cu cacao aburește în cești duble, pîinea cu unt și marmeladă stă la dispoziţie. In dimineaţa aceasta nerăbdarea face ca ceștile să fie golite cu repeziciune, pîinea cu unt să fie mîncată mai repede ca de obicei. Directorul taberei le-a comunicat încă de aseară programul. Vor pleca în excursie cu trenul forestier pînă la Cheia, apoi vor urca pe Muntele Roșu. Cum să-i rabde inima să mănînce liniștiţi? In sfîrșit, masa este gata. Dar încă nu se dă plecarea. Mai urmează o... „formalitate". Adevărat „birocratism". Fiecare pionier trebuie să primească un pachet cu hrană rece pentru drum.

ȘI ACUM, CU CINTEC, INAINTE!...

In sfîrșit, au pornit. In micuţul tren discuţiile se ţin lanţ. Andrei Vasile, dintr-a șaptea, fiul forjorului de la uzinele „Clement Gottwald", explică colegilor săi de ce trenul acesta circulă pe linie îngustă. Cosma Petre, băiatul sudorului de la „13 Decembrie"-Ulei, încearcă o glumă:

— Ce bine ar fi, dacă ai ști și fotbal cum te pricepi la trenuri...

Il împacă căpitanul echipei de fotbal, Alexandru Creţu, flăcău de strungar:

— Lasă că știe și fotbal. El și cu Sandu Cristian sînt cei mai buni jucători din echipă.

Fetele discută tot despre sport. De volei. Anca Ionescu, căpitanul echipei de tabără, îi povestește Cristinei Niculescu, colega ei de echipă, întîmplări „senzaţionale" din diverse meciuri școlare. Intr-un alt colţ al vagonului, un grup de pionieri cîntă. Și bineînţeles că în felul acesta drumul pînă la Cheia trece pe nesimţite. După un scurt popas, începe urcușul, bun prilej pentru profesorul de educaţie fizică să controleze cunoștinţele de orientare turistică ale pionierilor. Nordul sau sudul este ușor reperat. Detașamentul este condus de pionieri cu atîta precizie încît ai impresia că tinerii turiști sînt cunoștinţe vechi ale cărărilor întortochiate din munţi.

O SPARTACHIADA DUPA TOATE REGULILE

M-am adresat profesorului de educaţie fizică, tov. Stelian Gheorghiu:

— In ce constă programul de sport al taberei de pionieri?

— In afară de gimnastică și de excursii s-a organizat — cu sprijinul directorului taberei, tov. Gheorghe Garotescu — o spartachiadă cuprinzînd următoarele discipline: volei, fotbal, șah, tenis de masă, atletism (alergări, sărituri în lungime, aruncări și trageri la ţintă cu mingea de oină). Celor mai buni le vom da la sfîrșit diplome și diverse premii.

— Care este părerea dv. în ceea ce privește aptitudinile acestor copii pentru sport?

— In primul rînd vreau să vă spun că toţi iubesc sportul, menţionînd în același timp că lucrul acesta nu-i face să neglijeze o altă pasiune a lor: cartea. Nu există pionier care în orele de tihnă ale după-amiezii să nu citească o carte, după cum nu există nici unul care să nu dorească să practice un sport.

★

Cîte nu vor avea de povestit pionierii și pionierele cînd după zilele de vacanţă petrecute în tabără se vor întoarce acasă? Cîte întîmplări minunate n-au trăit, cîte lucruri noi n-au cunoscut, cîte prietenii frumoase n-au legat ! Printre noii lor prieteni se numără și oameni, cu ani mai mulţi decît ei, dar cu inima tot atît de tînără și entuziastă: prof. Gheorghe Garotescu — directorul taberei, profesorul de educaţie fizică Stelian Gheorghiu, doctorul Paul Dan, instructoarea superioară de pionieri Ioana Bugeac.

Intre dealurile „Izvoarelor" noaptea vine ușor, fără s-o simţi. Drapelul se lasă încet, în timp ce glasurile argintii cîntă cu toată căldura tinereţii: „Mulţumim din inimă Partidului !", exprimîndu-și astfel dragostea și recunoștinţa pe care o poartă partidului, părintelui iubit, care le-a făurit o copilărie fericită.